

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Orgaan van de
Nederlandsche Boschbouwvereniging

Oprichter Dr. J. R. Beverluis

5e Jaargang

No. 11

November 1932

Oorspronkelijke Bijdragen

PROF. Dr. J. VALCKENIER SURINGAR. †

Op Maandag 17 October j.l. werden wij allen opgeschrikt door de ontstellende mededeeling, dat Prof. Dr. Valckenier Suringar, oud-hoogleraar in plantensystematiek en plantengeografie aan de Landbouwhoogeschool te Wageningen, aldaar 's morgens was overleden.

Nu dit tijdschrift thans zijn rubrieken nog vult met de diverse meeningen over ons dit voorjaar uitgebrachte Nomenclatuur-rapport, past het ons m.i. *allereerst* om onzen sympathieken en geleerden medewerker ook van *deze* plaats met een enkel woord dankbaar te herdenken.

Ik persoonlijk heb daarvoor nog een bijzondere reden, wijl ik als zijn oud-leerling, vanaf het beëindigen van mijn studies te Wageningen, steeds met Prof. Suringar in contact ben gebleven. Er zijn sindsdien (1910) niet veel jaren voorbij gegaan, dat ik niet over de een of andere kwestie met Z. HoogGel. in correspondentie was. Altijd vond men daar een gewillig oor en steeds was hij bereid om de vraagpunten uit te zoeken en op te lossen.

In de laatste jaren — eerst voor mijn lijst van 1928 — en later voor het dit voorjaar verschenen rapport, kwamen wij uit den aard der zaak nog veel meer met elkander in aanraking. Daarvoor werd gewoonlijk de Zaterdagmorgen uitgekozen en vele leerzame uren heb ik daar bij Z.H.Gel. in zijn kamer in de voormalige Tuinbouwschool, waar hij 's morgens steeds was te vinden, doorgebracht.

Dat wij ook als Ned. Boschbouwvereniging veel aan Prof. Suringar heben te danken, behoeft hier wel geen nader betoog!

Prof. Suringar was een streng wetenschappelijk denker, die vooral in de laatste periode van zijn leven, zijn bijzondere studie had gemaakt van de Nomenclatuur der planten. Hij heeft in dit opzicht een geheele omkeer weten te weeg te brengen. Bij onze boomkweekers, die vroeger aan dit punt meerendeels geen of weinig aandacht schonken, is door hem de noodige belangstelling hiervoor gewekt en velen zonden hem thans geregeld vooraf hun prijscouranten ter controleering

toe. Hij heeft daardoor in een betrekkelijk korte periode bereikt, dat de juiste wetenschappelijke namen van boomen en planten hier thans vrijwel algemeen worden gebruikt. Ik wijs in dit verband ook op de vele artikelen over dit onderwerp die van zijn hand zijn verschenen in de „Mededeelingen van de Landbouwhoogeschool” en in de jaarboekjes van de Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, die voor een belangrijk gedeelte door hem werden gevuld.

Het rapport van het 5e Internationale Botanische Congres te Cambridge (1930) van B r i q u e t staat vol met zijn adviezen; deze hadden op dat congres de volle aandacht en belangstelling.

Toen ik in de maand Augustus Prof. S u r i n g a r uitnodigde voor een „populierentocht” in verband met een onderzoek naar de verschillende hier voorkomende soorten en kruisingen, vond ik Z.H.Gel. weer onmiddellijk bereid. 's Avonds na afloop verklaarde hij mij: „Ik voel het al weer, ik zal in „de eerste tijden weer heel wat aan de studie van populieren „gaan doen”. En nog geen maand geleden ontving ik over dit onderwerp van Z.H.Gel. een schrijven uit Schlosz Ohr bij Hameln, waar hij toen vertoefde. Daarin deelde hij mij zijn nadere inzichten daarover mede en zegde verdere medewerking toe, zoodra hij begin October weer te Wageningen zou zijn teruggekeerd.

Helaas, het heeft niet aldus mogen zijn.

Prof. S u r i n g a r, wij zullen U niet alleen als geleerde, doch ook als mensch zeer missen. Doch Uw nagedachtenis zal ook in den kring van de Nederlandsche Boschbouwers — evengoed als in zoo menig anderen kring — blijven voortleven.

Wij zullen het zeer moeilijk buiten U kunnen stellen en wij blijven U dankbaar voor alles wat U voor ons hebt gedaan.

G. HOUTZAGERS.